

עורך-הדין נטל את המיסמך לידיו. היה זה אישור רפואי של רופאי-עצבים תל-אביבי — מאותו מוסד רפואי שבו שירת הרופא שהוציא את המיסמך הראשון: "אליהו מרקו נמצא על-ידי, לאחר בדיקה גורמלי בהחלט, ללא מימצאים של-ליים כלשהם."

**דרכי אדם**  
**על שלושה דברים**  
**העולם עומד**

יחזקאל בחבוט היה עצבני. וקצת מס' טול. לפני שעה קלה, פוטר מעבודתו כ- מלצר בבית-קפה דיונגופי. בעצם, בגלל אותה סיבה בדיוק. בגלל שהיה עצבני, וקצת מסטול.

**הציויה בארם.** בעלה-בית ראה את ההתנגשויות בין יחזקאל לאורחי בית-הקפה — ומיהר לפטר את יחזקאל. עצי בני ומדוכדך, עצר יחזקאל, בדרכו הבני תה, ללגום כוסית בקפה סמוך, כדי להתר-גבר קצת על הצרות. עם הכוסית בתוכו — שלוש. ליתר דיוק — צעד לאיסו ל- עבר הכיכר והאוטובוס שיביא אותו הי-כיתה.

בצומת פרישמן-דינגוף עצרה אותו שר-טרט. יחזקאל, מסתבר, חצה את הרחוב בשלווה רבה — באור אדום, לנגד עיניה הלא-מאמינות של השוטרת. גם קריאת-הזהרה שלה, כאשר ירד אל הכביש, לא עשתה על יחזקאל רושם.

**מאנה.** האמת היא כי הוא לא שמעה כלל. יחזקאל, בשלב זה, היה שקוע כולו בצרותיו, השתומם לשמוע מפי השוטרת כי עבר עבירה. בשלווה סטואית המתין להמשך.

"תעודת-זהות בבקשה", ביקשה השר-טרט. יחזקאל פישפש בכיסו, משך בכתפיו באדישות. לא היו עליו כל מיסמכים. התנהגותו נראתה משונה לשוטרת. אם לא תציג תעודת-זהות, אעצור אותך", הזהירה את האיש האדיש.

יחזקאל יצא מאדישותו. לפתע הבחין שהשוטרת בעצם מציקה לו, מפריעה לו מלהרהר בשלווה בצרותיו. "למה לאסור אותי?" ביקש לדעת. "מה אני, אל-פתח?" "אולי, מאיפה אני יכולה לדעת, אם אינך מודהה?" ענתה השוטרת.

"אה, בתזונה", הודעק יחזקאל. "אני פתח אני?" התוודעה: כאשר שוחרר מתחנת-המש-טרט, היו מאחוריו שלוש האשמות: הצויה באור אדום, אי-נשיאת תעודת-זהות, ו-העלבת שוטרת.

**משוגע**  
**אבל נורמלי**

בעשרים שנות גישואיו לאשתו דינה, ידע אליהו מרקו מעלות ומורדות, ככל בעל נשוי, אולם הסיכום היה בהחלט חיובי. כך, עד שזכה בירושה.

ברגע ראשון, נראתה הירושה כאושר גדול. אחי סבו של אליהו, שנפטר באר-גנטינה, השאיר אחריו שורת מפעלים וחוות חקלאיות. חלקו של מרקו בירושה — 600 אלף ל"י, לפני מס ירושה.

**מפזר הרכוש.** הסכום, גם אחרי הי-מס, היה נכבד למדי. יותר מדי נכבד, כפי הנראה. מישוה, במשפחה, איבד את איזון-נפשו. בעקבות הזהב שנפל מ-מייים, השאלה היתה רק — מי.

ללא אזהרה מוקדמת, פנתה דינה לי-עורך-דין, ביקשה להגיש בקשה לבית-המשפט לשלילת זכותו של בעלה לרכו-שו, ולקביעתה היא כאפוטרופסית שלו. הסיבות, כפי שמנתה אותן בפני עורך-הדין: דעתו של בעלה נטרפה, לאחר קבלת הירושה, הוא החל מפזר את הי-רכוש לכ רוח, מחלק סכומי-עתק לצדי-קה, נכנס לעיסקות מפוקקות שבהן הפי-סיד, תוך שלושה חודשים, 130 אלף ל"י. לסיכום טענותיה, הניחה על שולחן עורך-הדין אישור רפואי, התום על-ידי רופאי-עצבים תל-אביבי, בו נאמר כי הי-בעל אכן אינו יציב בנפשו, חסר כושר להחליט בצורה סבירה, ומשום כך אינו מסוגל לנהל את רכושו.

**גבר אלמוני.** עורך-הדין קיבל מידי דינה מרקו את המיקדמה שביקש, עמד להגיש את הבקשה לבית-המשפט. אך יום לפני כן, הופיע במשרדו גבר שהציג את עצמו כאלהו מרקו, הניח על שולחנו מיסמך.

"נדדע לי שאשתי רוצה להגיש בקשה לשלול ממני את הבעלות על רכושי", השיב הגבר שתואר כ-בלתי יציב והסר כושר ההלטה. "אולי עניין אותך המכתב הזה."

**ישראלים בחו"ל**  
**מורה**  
**השתיקה**

הוא מדבר ארבע שפות — עברית, ער-בית, צרפתית ואנגלית — אך מעדיף את החמישית — הפנטומימה. הוא נראה כי צעוני, מתלבש כצעוני, נד בעולם כצור-עני — ובכל מקום אליו הוא מגיע, הוא מסיף לתורתו — תיקשורת באמצעות הי-שתיקה. המקום האחרון בו נחת, ושם הוא מפיץ את שתיקתו: באולדה, קולור-אדו, ארצות-הברית.



פנטומימאי אביטל  
ארבע שפות, והחמישית — שתיקה

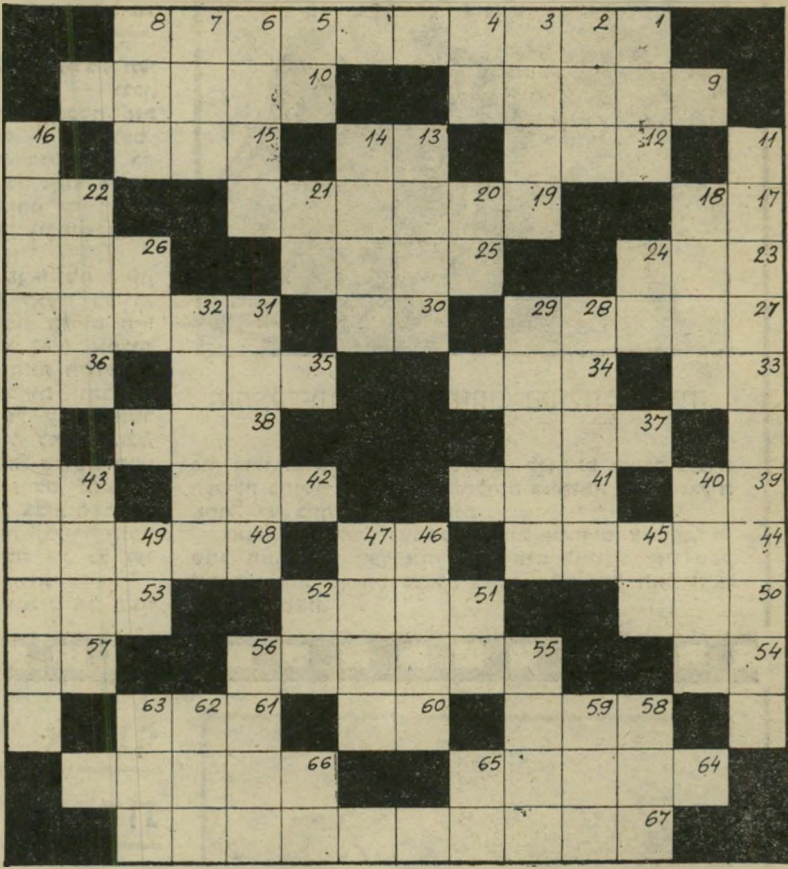
**עיניים ממזרות.** בגיל 14, עלה שמואל אביטל ממארוק לישראל עם מש-פחתו. לאחר שהייה במספר קיבוצים, ו-שירות צה"ל, יצא לפאריס ללמוד פאנ-טומימה אצל אטיאן דאקרו ומרסל מרטו. כטובים ורבים אחרים, רעב, ישן מתחת לגשרי פאריס — עד שהשלים את תל-מודו, ב-1964, יצא לארצות-הברית.

שם, החל מפיץ את תורתו ברחבי הי-ארץ הגדולה: ניו-יורק, טקסס, החוף המערבי, שיקגו, ועתה קולוראדו. קטן-קומה, בעל חיוך חם ועיניים ממי-ריות, כשהוא עטור בגדים מדהימים, מסיף שמואל לתורת השתיקה בקנאות דתית. "אימונו של הגוף להביע את רצון בעליו ללא מילים — הוא הבסיס לנפש בריאה ומאוזנת", קובע אביטל במאמר שפירסם בשם אמנות השתיקה, ובו הציג את עיקרי אמנותו.

הוא גם יצר מספר סרטים. אחד מהם, פיאורו חבקר בניו-יורק, הוצג ברשת הי-טלוויזיה החינוכית בארצות-הברית. בסרט, מככב אביטל בדמות ליצן מהמאה ה-18, הנופל ישר לתוך ניו-יורק של 1968. בכל מקום אליו הוא מגיע, הוא זוכה בפירסום כ-ישראלי המלמד שתיקה". כך, גם בתחנתו האחרונה.

גם בה, הוא אינו מתכוון להשתקע חסיחולילה. רק להטיף, ללמד, להעביר מספר קורסים וסדנאות — והלאה. לאן — לא חשוב. העיקר הלאה. "לארוו את מיטלי-טלי הצעוניים, ולוונ."

**השבוע העולם הזה 1778**

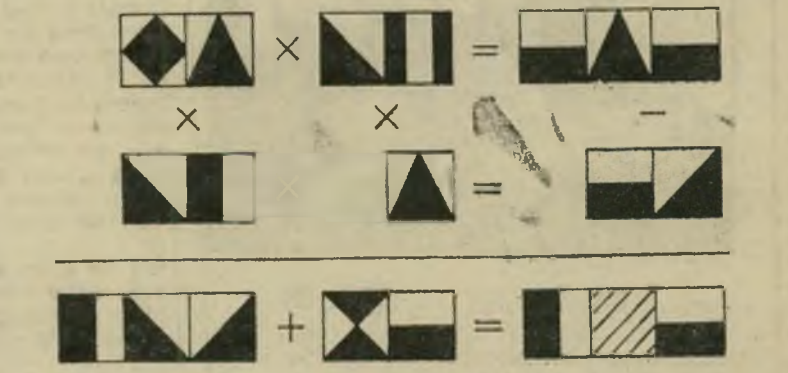


את פיתרון התשבץ יש לשלוח לת. ד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "תשבץ 1778". בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

- מאוזן:** (1) היום העצו ביותר בשנה. (9) מפעל ישראלי לייצור כלי-מטבח, חברת בת של "כור". (10) רחצה. (12) כישוף. (13) מצב צבירה של מים. (15) קרב מפורסם של נפוליאון. (17) גמנע מאוכל ומשקה. (19) ר"מ בריטניה לשעבר. (22) בני ישראל אכלו אותו במדבר. (23) חסר כוח. אין אור נים. (25) ממרח מתוק. (26) פנצ'ר. (27) צורה הנדסית. (30) קידומת שם צרפתי. (31) אחד השבטים. (33) צאצא זכר. (34) משקה אל-כוהלי. (35) ספורט חורף. (36) שאינו עבה. (37) יושב בנחוחות. (38) פלח, גור. (39) במחוינות. (41) דמות שקספירית. (42) נוול לכתובה. (43) חומל. (44) ההר עליו מת אהרון הכהן. (46) חי במים. (48) סקסולוג אמריקאי. (50) אחת האמהות. (51) קומפוזי-טור גרמני. (53) מעצמה אסיאתית. (54) קידומת שם הולנדי. (55) מושבה בצפון הארץ. (57) סמל נוצרי קדום. (58) הנאה (60) זו ממקומו. (61) רץ בעקבות אחר
- (להשיגו. 64) הר בארץ, נזכר בתנ"ך. (66) מדרון. (67) אותו בונה צה"ל כמתנה לילדי גיבליה.
- מאונך:** (1) "מלטה...". (2) ריקוד. (3) מעמיד פני תם. (4) מילת גוף. (5) מונח ב-חשמל. (6) שגריר ישראלי. (7) תירוש. (8) הגה, דבר שפתיים. (11) איש השנה. (13) בעל נכסים. (14) לעו. (16) יועץ לנושיא ניקסון. (18) אכסניה. (20) צונן. (21) תו נגינה. (22) "מנענע" הפסנתר. (24) עצם בפה. (26) סגן. (28) נהר במזרח אירופה. (29) מקום גלות ברוסיה. (31) מאכל בשרי. (32) הסתה בדברי חלקות. (40) גודניק. (43) דבק בדרכי הי. (45) תבלין לקפה. (46) מידת קרקע. (47) אלסטי. (49) פלא. (51) חור. (52) מילת בקשה. (55) קיבוץ בצפון הארץ. (56) לחינם. (58) גבר צעיר. (59) וירוס. (62) מום. (63) בית ספר צבאי. (65) חרק זעיר האוכל צמר. (66) משחק המל-כים.

**חשבוע 1778**

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק יש למצוא איוו סיפרה מייצג כל סמל של ריבוע.



את התשובות יש לשלוח על-גבי גלויות בלבד לת. ד. 136, ת"א, ולציין על גבי הגלויה: "תשבץ 1778". הפתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למשלוח הפתרון — 6.10.1971